

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/79/2016
Identifikačné číslo spisu:	5812010298
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5812010298.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného S. V. G. F. Í. V. E. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., o dovolaní obvinenej K. Š. podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivce Firstovej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. apríla 2014, sp. zn. 1 To 12/2014, na neverejnom zasadnutí konanom 14. decembra 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvinenej K. Š.G. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 25. októbra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012, boli obvinení S. V., K. Š.Á. a Y. F. uznaní za vinných zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) (s poukazom na § 138 písm. j), písm. e) Tr. zák., obvinená E. T. za vinnú zo spáchania pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a obvinený Y. Q. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 písm. c) (s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák.), a to na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Obvinený S. V. bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j), l), § 38 ods. 3 a § 39 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci osobného motorového vozidla značky MAZDA 323, ev. č. W. XXX F.. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. bolo vyhlásené, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený

ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obvinenej E. T. bol za to podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obvinená K. Š. bola za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) a § 38 ods. 3 Tr. zák. odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola na výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obvinenému Y. Q. bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 5 (päť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obvinený Y. F. bol za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 37 písm. m) a § 38 ods. 4 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Na podklade odvolaní všetkých piatich obvinených a prokurátora Krajský súd v Žiline rozsudkom z 15. apríla 2014, sp. zn. 1 To 12/2014, rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo z 25. októbra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012, v spojení s uznesením Okresného súdu Námestovo z 29. novembra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012. Zároveň na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal:

obvineného S. V. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.,
obvinenú E. T. za vinnú zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák.,
obvinenú K. Š. za vinnú zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.,
obvineného Y. Q. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., a
obvineného Y. F. za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obvinená K. Š. si od presne nezistenej doby, minimálne od marca 2011 do 03. decembra 2011, neoprávnene obstarávala sčasti z doposiaľ nezisteného zdroja metamfetamín a rastliny obsahujúce konopu a tieto balila spravidla v mieste trvalého pobytu do užívateľských balení a následne ich dopravovala a predávala konzumentom v okrese W. a M., a to minimálne Y. M., nar. XX.XX.XXXX, Y. U., nar. XX.XX.XXXX, Y. M., nar. XX.XX.XXXX, N. M., nar. XX.XX.XXXX, R. V., nar. XX.XX.XXXX, M. R., nar. XX.XX.XXXX, N. R., nar. XX.XX.XXXX, T. Q., nar. XX.XX.XXXX, C. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorému niekedy dávala metamfetamín aj zadarmo, pričom minimálne časť metamfetamínu v období od 25. júla 2011 do 03. decembra 2011 nakupovala od obvineného Y. F., ktorý ho neoprávnene nadobúdala z doposiaľ nezisteného zdroja a predával nielen obvinenej K. Š., ale aj

obvinenej E. T., pričom odovzdanie metamfetamínu realizoval buď sám alebo prostredníctvom S. V., ktorý metamfetamín vozil obvineným K. Š. a E. T., niekedy aj na základe ich požiadavky, a to na rôznych motorových vozidlách spravidla z C. do W. a H. V., kde zvyčajne zaň od obvinených prevzal kúpnu cenu a tú potom odovzdal obvinenému Y. F., pričom obvinený S. V.Í. vykonal od 03. augusta 2011 do druhej polovice mesiaca november 2011 minimálne 15 rozvozov metamfetamínu a od obvinenej K. Š. prevzal za metamfetamín každý týždeň minimálne 300,- Eur, pričom raz od nej prevzal 1 500,- Eur, t.j. spolu od nej prevzal minimálne 5 700,- Eur, a od obvinenej E. T. prevzal za metamfetamín týždenne minimálne 300,-Eur, pričom minimálne raz od nej prevzal 600,- Eur, t.j. spolu od nej prevzal minimálne 4 800,- Eur, a obvinený S. V. metamfetamín niekedy aj dával, nie je zrejmé, či zdarma, obvinenej E. T.,

a obvinený Y. Q. od presne nezistennej doby do 03. decembra 2011 z presne nezisteného zdroja neoprávnene nadobúdala metamfetamín a rastliny obsahujúce konopu a tieto následne predával a niekedy aj rozvážal konzumentom prinajmenšom v okrese W. a H. V., a to minimálne Y. R., nar. XX.XX.XXXX, R. V., nar. XX.XX.XXXX, C. J., nar. XX.XX.XXXX, R. Q., nar. XX.XX.XXXX, M. R., nar. XX.XX.XXXX, N. R., nar. XX.XX.XXXX, T. Q., nar. XX.XX.XXXX, pričom len svedkovi M. R. predal najmenej 14 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 bolo v záhrade za hospodárskou budovou u obvineného Y. F., rod. V., zaistených spolu celkom 27,67 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom účinnej látky metamfetamín báza od 73,9 % hmotnostných až do 77,4 % hmotnostných, a teda obvinený Y. F. od presne nezisteného dňa až do vykonania domovej prehliadky prechovával najmenej 534 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu v hodnote najmenej 5 230,- Eur,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 u K. Š. bolo zaistených spolu celkom 3,21 g materiálu obsahujúceho látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol a iné s obsahom THC od 6,7 % hmotnostných až do 18,8 % hmotnostných, a teda obvinená K. Š. od presne nezisteného dňa až do vykonania domovej prehliadky prechovávala najmenej 6 obvykle jednorazových dávok konopy v hodnote najmenej 30,- Eur,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 bolo v podprsienke u K. Š. zaistených spolu celkom 0,239 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom účinnej látky metamfetamín báza od 73,2 % hmotnostných až do 73,7 % hmotnostných, a teda obvinená K. Š. od presne nezisteného dňa najskôr v aute a následne vo svojej podprsienke prechovávala najmenej 4 obvykle jednorazové dávky metamfetamínu v hodnote najmenej 40,- Eur,

pri domovej prehliadke vykonanej 03. decembra 2011 bolo u obvinenej E. T. a obvineného Y. Q. zaistených 0,04 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom účinnej látky metamfetamín báza 75,0 % hmotnostných, a teda obvinená E. T. a obvinený Y. Q. od presne nezisteného dňa až do vykonania domovej prehliadky prechovávali najmenej 1 obvykle jednorazovú dávku metamfetamínu v hodnote najmenej 10,- Eur,

pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) patria do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konopy je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Obvineného S. V. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov a podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Obvinenú E. T. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. ju na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenej uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. krajský súd uložil obvinenej aj povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v

mieste svojho bydliska.

Obvinenú K. Š. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bola na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd jej zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov, podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Obvinenému Y. Q. za to krajský súd uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) a pol roka, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. krajský súd uložil obvinenému aj povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Obvineného Y. F. za to krajský súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajským súdom bol obvinenému podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. zároveň uložený ochranný dohľad vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. krajský súd uložil obvinenému aj povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Proti rozsudku krajského súdu podala prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie obvinená K. Š. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinená K. Š., rovnako ako v podanom odvolaní, argumentovala tým, že skutočnosť, že mala omamné látky vo väčšom rozsahu pri sebe, ju ešte sama osebe nemôže stavať do pozície dilerky, najmä ak, ako sama v konaní priznala, jej závislosť na metamfetamíne prerástla do takej miery, že drogy brala čoraz vo väčšom množstve. Napriek tomu sa súdy s jej závislosťou žiadnym spôsobom nevyrovnali a túto ani žiadnym spôsobom neskúmali.

Trvala tiež na tom, že ak občas poskytla omamné látky aj iným osobám, bolo to len za účelom kamarátskej výpomoci, pričom za ňu nezískala žiadnu odmenu. Výpovede svedkov, najmä Y. M., Y. U., Y. M. a N. M., ktoré ju usvedčovali z predaja omamných a psychotropných látok vo väčšom rozsahu, považovala za nedôveryhodné, nakoľko ide o osoby, ktoré sú samé závislé na omamných a psychotropných látkach. Obvinená K. Š. ďalej poukázala na to, že v konaní sa nepodarilo jednoznačne ustáliť a preukázať množstvo omamných a psychotropných látok, ktoré mala predáť tretím osobám, pričom má za to, že ani z výpovedí svedkov nevyplýva, že by ich predávala vo väčšom rozsahu. Za nedôveryhodnú a účelovú označila aj výpoveď spoluobvineného S. V., pričom poukázala na to, že ju v priebehu konania viackrát pozmenil. Podľa nej preto nedošlo k odstráneniu pochybností o rozsahu konania, ale ani o skutkovom priebehu, a preto, domáhajúc sa aplikácie zásady in dubio pro reo, jej konanie nemalo byť tak prísne kvalifikované.

Obvinená K. Š. aj v dovolaní, ako už v podanom odvolaní, vyjadrila presvedčenie, že kvalifikácia trestného činu nezodpovedá skutočnej miere závažnosti trestného konania, ktoré nebolo cieľavedomým, účelovým obchodom s omamnými a psychotropnými látkami.

Záverom vyjadrila pochybnosti o riadnom odôvodnení rozsudku krajského súdu, ktoré nezodpovedá požiadavkám v zmysle § 168 Tr. por., a tak vo svojej nepreskúmateľnosti zakladá obligatórny dôvod na jeho zrušenie.

S poukazom na uvedené obvinená K. Š. podaným dovolaním žiadala, aby dovolací súd v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ako aj z dôvodu nepreskúmateľnosti, zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo z 25. októbra 2013, sp. zn. 4 T 107/2012, a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 15.04.2014, sp. zn. 1 To 12/2014, a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvinenej K. Š. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvinenej K. Š. vyslovil názor, že krajský súd vychádzal pri svojom rozhodnutí z riadne vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením dospel k správne mu záveru, že obvinená K. Š. sa dopustila skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. K dovolacím námietkam obvinenej poznamenal, že pokiaľ sa skutkové závery krajského súdu zakladajú na vnútornom presvedčení získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a zároveň úvahám, ktorými sa k takýmto záverom dospelo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obvinenej úspešne odporovať dovolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami. Krajský súd sa zaoberal a vysporiadal so skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že dovolateľka sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu obsiahnutými v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených krajským súdom.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo zároveň zdôraznil, že obvinená založila svoje dovolanie aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej už v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj pred odvolacím súdom. S jej námietkami, skutkovými i právnymi, sa tieto súdy pritom riadne vysporiadali a nenechali otvorenú žiadnu spornú otázku. Vykonané dôkazy, priame aj nepriame, podľa názoru prokuratúry zároveň jednoznačne a nepochybne vyvracajú obhajobné tvrdenia dovolateľky.

Vzhľadom na uvedené považoval napadnutý rozsudok krajského súdu za správny a zákonný, a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvinenej K. Š. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Návrhom na doplnenie dovolania obvinenej K. Š., podaným jej splnomocnencom, došlo k rozšíreniu dovolacích dôvodov uplatnených v dovolaní podanom prostredníctvom obhajkyne obvinenej K. Š., JUDr. Ivce Firstovej. Nad rámec dovolaním uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v ňom obvinená poukázala aj na danosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., ktorý videla v nedostatku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Podľa jej názoru súd nedostatočne posúdil, respektíve zhodnotil skutočnosť, že obvinená K. Š. doposiaľ nebola súdne trestaná, že trestný čin úprimne oľutovala, ako aj možnosť, že mohla byť obeťou niektorého zo spolupáchateľov, zo strany ktorého mohla byť jej závislosť zámerne podporovaná, a najmä diagnostický záver znaleckého posudku, podľa ktorého obvinená K. Š. trpí syndrómom závislosti na metamfetamíne, ktorému by zodpovedala kvalifikácia spáchaného skutku podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 23 Tr. zák.

Obsahovo zhodné vyjadrenie následne predložila v konaní samotná obvinená K. Š..

Obvinený Y. Q. sa v zmysle svojho písomného vyjadrenia k dovolaniu obvinenej K. Š., ako aj v zmysle vyjadrenia podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Novotného, s týmto stotožňuje a pripája sa k nemu.

Ostatní obvinení sa k dovolaniu obvinenej K. Š. (ani prostredníctvom svojich obhajcov) nevyjadrili.

Vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo podané k dovolaniu obvinenej K. Š. bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenej K. Š. a jej obhajcovi JUDr. Andrejovi Bryjovi. Obvinená K. Š.

sa k nemu (ani prostredníctvom svojho obhajcu) nevyjadřila.

Následne súd prvého stupňa po opakovanom odstránení vytknutých nedostatkov predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvinenej K. Š. nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z citácie zákonného ustanovenia vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, s výnimkou dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., neslúži účelu revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa v základnom konaní. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať alebo korigovať len odvolací súd.

Vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu potrebné uviesť nasledovné:

Nesprávnym právny posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právny posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdnym skutkom dopustil. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Námietkami subsumovanými pod dovolací dôvod vyjadrený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinená K. Š. v podstate namietala nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, respektíve nedostatočné zhodnotenie ňou označených skutočností odvolacím súdom a zároveň tieto sama hodnotila zo svojho uhla pohľadu, naďalej zotrvávajúc na argumentácii totožnej s tou, ktorou dôvodila v odvolacom konaní.

Svoju obhajobu postavila na svojej osobnej závislosti od metamfetamínu, ktorá mala byť takého rozsahu, že zodpovedala množstvu drog zaistených u nej počas domovej a osobnej prehliadky, a ktorej súd napriek tomu podľa jej názoru nevenoval náležitú pozornosť, keď túto nielenže nezohľadnil vo svojom rozhodnutí, ale ani neskúmal, a zároveň na tvrdení o nedôveryhodnosti výpovedí iných osôb (vybraných svedkov a spoluobvineného S. V.) závislých na omamných a psychotropných látkach. Spochybnila tiež rozsah konania i jeho skutkový priebeh a naďalej tvrdiac, že jej konanie nebolo cieľavedomým, účelovým

obchodom s omamnými a psychotropnými látkami, dospela k záveru o nutnosti jeho miernejšej právnej kvalifikácie.

Z podstaty dovolateľkou uvádzaných námietok, spočívajúcich v nedôveryhodnosti označených svedkov a spoluobvineného S. V., a tým aj v nesprávnom vyhodnotení dôkazov (ich výpovedí), v spochybňovaní rozsahu konania a jeho skutkového priebehu (t.j. samotného skutku) a tiež v neprihliadnutí na obvinenou uvádzané skutočnosti (jej závislosť na metamfetamíne), vyplýva, že tieto smerujú proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, a najmä proti rozsahu a hodnoteniu vykonaného dokazovania.

Najvyšší súd preto opätovne zdôrazňuje, že pri skúmaní danosti dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., t. j. či dovolaním napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení, dovolací súd nemôže skúmať alebo meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku, ale je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, a preto sa dovolací súd týmito námietkami nezaoberal. V rámci tohto dovolacieho dôvodu môže dovolací súd len posudzovať, či súdy nižšieho stupňa na pevne a nemenne zistený skutkový stav, aplikovali správne ustanovenia Trestného zákona.

To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd do odôvodnenia svojho rozhodnutia zámerne prevzal podstatný obsah dovolacích námietok obvinenej. Z ich znenia je totiž evidentné, že ide o námietky takmer rýdzo skutkového charakteru, smerujúce jednak proti obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov, proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, ale predovšetkým proti spôsobu, akým odvolací súd hodnotil dôkazy.

Vzhľadom na početnosť týchto námietok dovolací súd považuje za žiaduce obvinenej pripomenúť, že pre zisťovanie skutkového stavu veci a hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Námietky obvinenej K. Š. k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy (krajského) súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jej predstavám (keď odvolací súd vyhodnotil výpovede svedkov a spoluobvineného S. V. ako dôveryhodné a ustálil rozsah trestného činu a jeho skutkový priebeh bez toho, aby ich súčasne pripísal závislosti samotnej obvinenej), svojím obsahom nenapĺňajú nielen obvinenou označený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Ak by totiž záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti

zistenia skutkového stavu. K tomu je len pre úplnosť potrebné dodať, že uvedené sa netýka dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Tr. por.

Dovolací súd nad rámec uvedeného k námietke, napádajúcej preukázanie rozsahu konania obvinenej K. Š.G. a jeho skutkový priebeh, poznamenáva, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu v časti, vzťahujúcej sa k výroku o vine obvinenej K. Š., vo svojej rozsiahlosti, konkrétnosti a odbornosti nenecháva žiaden priestor pre pochybnosti o skutkovom priebehu a rozsahu skutku, ktorý je kladený za vinu obvinenej K. Š., keď podrobne vysvetľujú úvahy, ktorými sa krajský súd spravoval pri hodnotení konkrétne uvádzaných dôkazov, tieto logicky spája, a tak zrozumiteľne a presvedčivo odôvodňuje ustálenie zisteného skutku i jeho právnu kvalifikáciu. Pritom spôsob, akým dovolací súd dospel k záveru o rozsahu trestnej činnosti obvinenej K. Š., je zrejmy už zo skutkovej vety výrokovej časti rozhodnutia, v ktorej dovolací súd ustálil počet pre obvinenú K. Š. uskutočnených dodávok metamfetamínu a tiež ich hodnotu.

Z uvedeného zároveň vyplýva, že ani námietka obvinenej o neustálení množstva omamných a psychotropných látok, ktoré mala predat' tretím osobám, sa celkom zjavne nezakladá na pravde, keď, ako bolo uvedené, priamo vo výroku napadnutého rozsudku krajský súd ako skutkový záver (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) ustálil, vyjadriac ho peňažnou hodnotou, množstvo metamfetamínu, ktoré prinajmenšom mala obvinená K. Š. prevziať od spoluobvineného S. V., a to konkrétne sumou 5 700,- Eur.

Aj z obsahového vymedzenia dovolacieho dôvodu, vytykajúceho krajskému súdu neskúmanie a nedostatočné reflektovanie závislosti samotnej obvinenej K. Š. na metamfetamíne, vyplýva, že obvinená ním napáda spôsob, akým sa s touto okolnosťou v rámci procesu hodnotenia dôkazov vysporiadal krajský súd, ktorý závislosti obvinenej K. Š. celkom zrejme neprípísal pri rozhodovaní o jej vine a pri právnej kvalifikácii jej konania takú váhu, ktorá by zodpovedala predstavám obvinenej. Pritom samotné tvrdenie o neskúmaní závislosti obvinenej K. Š. na omamných, respektíve psychotropných látkach nezodpovedá skutočnosti, nakoľko táto bolo predmetom znaleckého skúmania znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, z odvetvia psychiatria, ktorého závery o prítomnosti syndrómu závislosti na metamfetamíne u obvinenej K. Š., ktorými samotná obvinená operuje, sú obsiahnuté v znaleckom posudku, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu a ktorý bol na hlavnom pojednávaní (dňa 23. júla 2013) okresným súdom riadne vykonaný. Vlastné zhodnotenie významu a vplyvu závislosti obvinenej K. Š. na jej trestnú činnosť však spadá pod hodnotenie vykonaných dôkazov, ktorého preskúmavanie, ako už bolo uvedené, rešpektujúc aj zásadu voľného hodnotenia dôkazov vyjadrenú v § 2 ods. 12 Tr. por., nepatrí do kompetencie dovolacieho súdu ani v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ani v rámci iného dovolacieho dôvodu.

Na podklade ďalších námietok obvinenej, založených na spochybnení možnosti vyvodit' záver o rozsahu jej konania len z množstva zaistených drog (najmä za súčasnej zvýšenej miery závislosti samotnej obvinenej) a na tvrdení, že jej konanie nebolo cieľavedomým a účelovým obchodom s omamnými a psychotropnými látkami, najvyšší súd v predmetnej veci skúmal, či konaním obvinenej K. Š., tvoriacim skutkovú vetu odsudzujúceho rozsudku, boli naplnené formálne znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., pričom dospel k rovnakému záveru ako dovolací súd.

V skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku vymedzené konanie obvinenej K. Š., spočívajúce v obstarávaní metamfetamínu (a to celkovo minimálne v hodnote 5 700,- Eur) a rastlín obsahujúcich konopu, ich balení do užívateľských balení a ich následnom predaji konzumentom v okrese W. a M., a to minimálne v rozsudku uvedeným deviatim svedkom, v spojení s prechovávaním najmenej 6 obvykle jednorazových dávok konopy a najmenej 4 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu zaistených pri domovej prehliadke a osobnej prehliadke, napĺňa objektívnu aj subjektívnu stránku skutkovej podstaty stíhaného trestného činu.

Trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) závažnejším spôsobom konania,

e) vo väčšom rozsahu.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j) Tr. zák. rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách, pričom viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Tr. zák.).

Vychádzajúc z § 125 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. zák., je čin spáchaný vo väčšom rozsahu pri sume dosahujúcej najmenej 2 660,- Eur.

Vo vzťahu k argumentácii obvinenej, v zmysle ktorej ju len množstvo zaistených omamných a psychotropných látok nemôže stavať do pozície dilerky, je v prvom rade potrebné zdôrazniť, že k odsúdeniu za predmetný drogový delikt, spočívajúci v zadovážení, prechovávaní a predaji omamnej a psychotropnej látky môže dôjsť aj bez toho, aby bola taká látka fyzicky zaistená. Zákon (v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov) nepredpisuje, akým spôsobom (s použitím akých dôkazných prostriedkov) má byť manipulácia s drogami, popísaná v § 172 ods. 1 Tr. zák., dokázaná. Za takéhoto stavu potom vymedzenie skutku tak, ako bol ustálený odvolacím súdom (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť), neumožňuje ani dovolaciemu súdu dospieť ohľadom jeho právnej kvalifikácie k inému záveru. Nadobúdanie drogy za účelom jej následného predaja (právne kvalifikované podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák.) predznamenáva aj vo vzťahu k jej prechovávaniu právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 [písm. d)] Tr. zák., a to bez ohľadu na množstvo drogy zaistej u obvineného v deň (domovej) prehliadky. Zo skutkových okolností ustálených v predmetnej veci krajským súdom je totiž zrejmé, že v prípade obvinenej K. Š. nejde o prechovávanie drogy len pre vlastnú potrebu v zmysle § 171 Tr. zák.

Dovolací súd k tomu na okraj poznamenáva, že obhajoba obvinenej založená na jej silnej drogovej závislosti by ani odhládnuv od uvedeného nebolo možné priznať úspech. Vychádzajúc z princípu rovnakého zákonného prístupu ku ktorémukoľvek páchatel'ovi, ktorý omamnú alebo psychotropnú látku prechováva, bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície alebo vyššiu odolnosť, získanú užívaním drogy, nemôže byť rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 Tr. zák. namiesto § 172 Tr. zák.). Taký prístup by popieral zmysel a zameranie dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaniu a iným formám disponovania s drogou (a sprostredkovane jej konzumácii) zabrániť. Preto sa obvykle jednorazovou dávkou na použitie rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný príemer.

Napokon najvyšší súd do pozornosti obvinenej dáva, že odvolací súd pri určení počtu obvykle jednorazových dávok konope nachádzajúcich sa v u nej zaistenom materiáli, uplatnil objemové kvantifikačné kritérium, ktoré vyznelo pre obvinenú priaznivejšie, než určenie počtu obvykle jednorazových dávok na použitie podľa koncentrácie účinnej látky THC v zaistenom materiáli, z ktorého vychádza metodika, na základe ktorej bol podaný znalecký posudok kriminalisticko-expertízneho ústavu,

a vo svojom rozhodnutí zároveň jasne a podrobne vysvetlil, akým spôsobom dospel k hodnote tejto drogy, nižšej než zodpovedá tvrdeniam obžaloby.

Táto konštatácia nič nemení na skutkovom zistení ustálenom vo výroku rozsudku krajského súdu (o prechovávaní najmenej 6 obvykle jednorazových dávok konopy a najmenej 4 obvykle jednorazových dávok metamfetamínu), ktoré dovolací súd neskúma.

K vyššie uvedenej argumentácii obvinenej je potrebné podotknúť, čo je zrejme už z výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, že použitie príslušnej právnej kvalifikácie sa v jej prípade nezakladá len na množstve omamných a psychotropných látok zaistených u nej počas domovej a osobnej prehliadky. Vykonaným dokazovaním, najmä analýzou svedeckých výpovedí a výpovedí ostatných spoluobvinených, ako aj písomných prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky odvolací súd dospel ku skutkovým zisteniam, ktoré ustálil vo výrokovej časti odsudzujúceho rozsudku a v zmysle ktorých hodnotu drogy obstarávanej obvinenou K. Š. vyčíslil na minimálne 5 700,- Eur. Uvedené skutkové zistenie spolu s ďalšími skutkovými závermi ustálenými odvolacím súdom a spočívajúcimi v predaji omamných a psychotropných látok najmenej deviatim v rozsudku uvedeným osobám (ktorými je dovolací súd viazaný), odôvodňujú právnu kvalifikáciu konania obvinenej podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Tr. zák. a zároveň podľa § 172 ods. 2 písm. c) [s použitím § 138 písm. j) Tr. zák.] a e) Tr. zák., keďže tohto sa dopustila závažnejším spôsobom konania, t.j. na viacerých osobách, a vo väčšom rozsahu, keď vyčíslenie hodnoty ňou obstarávanej drogy už vo svojej spodnej hranici dosahuje väčší rozsah činu (ktorým sa v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. rozumie najmenej 2 660,- Eur).

Aj s ohľadom na takto ustálený rozsah trestnej činnosti obvinenej K. Š. a tiež vzhľadom na záver prezentovaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku o predaji metamfetamínu i rastlín obsahujúcich konopu najmenej deviatim uvedeným osobám, nie je možné akceptovať tvrdenie obvinenej, že jej konanie nebolo cieľavedomým, účelovým obchodom s omamnými a psychotropnými látkami, ktorým obvinená v podstate spochybňuje naplnenie subjektívnej stránky daného trestného činu.

Forma zavinenia patrí rovnako ako vymedzenie konania, jeho následku a príčinnej súvislosti medzi nimi, do okruhu skutkových (a nie právnych) zistení a záverov, ktoré sú vylúčené z prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu. Ich revízia v danom konaní neprichádza do úvahy. Pokiaľ ide o správne subsumovanie skutkovej vety výroku rozsudku pod použité ustanovenie Trestného zákona (aj z hľadiska možnosti kvalifikácie príslušnej formy zavinenia), platí, že subjektívna stránka trestného činu nemusí byť v skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozsudku vyjadrená tak, aby to znamenalo prevzatie zákonnej definície príslušnej formy zavinenia (vyjadrenej v § 15 Tr. zák. alebo v § 16 Tr. zák.) do popisu zisteného skutku. Subjektívnu stránku konania páchatel'a pojmovo vymedzuje právna veta, pokiaľ je forma zavinenia výslovne uvedená v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, t.j. v dotknutej základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstate. Inak forma zavinenia vyplýva z ustanovení § 17 a 18 Tr. zák.

V preskúmvanej veci sa z hľadiska formy zavinenia vyžaduje úmyselné zavinenie. V právnej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku úmysel nie je explicitne vyjadrený, celkom nepochybne však vyplýva z § 17 Tr. zák. a jeho prítomnosť v konaní obvinenej bez priestoru pre akékoľvek pochybnosti preukazuje odvolacím súdom ustálený skutkový priebeh a ďalšie okolnosti spáchaného skutku.

Najvyšší súd uvádza, že po preskúmaní predloženého spisového materiálu nezistil v napadnutom rozhodnutí krajského súdu také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Z vymedzenia skutku tak, ako bol ustálený súdom druhého stupňa, je jednoznačné, že je trestným činom a že obvinená K. Š. naplnila jeho skutkovú podstatu tak, ako je vymedzená v Trestnom zákone, teda k nesprávnej aplikácii práva zo strany súdu nedošlo. S ohľadom na správnu aplikáciu príslušných hmotnoprávných a procesnoprávných zákonných ustanovení je rozhodnutie odvolacieho súdu v tomto zmysle plne v súlade so zákonom.

Rozšírením dôvodov dovolania o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa najvyšší súd

nezaoberal, nakoľko k nemu došlo prostredníctvom splnomocnenca obvinenej a obhajca obvinenej JUDr. Andrej Bryja k nemu nezaujal žiadne stanovisko, ani sa k nemu žiadnym iným spôsobom nevyjadril.

Záverom najvyšší súd uvádza, že za opodstatnenú nepovažuje ani námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, vznesenú obvinenou K. Š., keď, ako už na viacerých miestach zdôraznil, odvolací súd, vychádzajúc z konkrétnych faktov, podrobne vysvetľujúc úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení jednotlivých dôkazov a tieto logicky spájajúc, svoje rozhodnutie náležite, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil. Vo svojom rozhodnutí spôsobom zodpovedajúcim potrebám trestného konania reflektoval na obhajobné tvrdenia, obvinenou opätovne vyjadrené v podanom dovolaní, ku ktorým, opierajúc sa o skutkové zistenia plynúce z vykonaného dokazovania, v primeranej miere odôvodnil svoje úvahy a z nich odvodené právne závery.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.